

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.II.39/2022/17. szám

A Pécsi Ítéltábla Péccett a 2023. évi január hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és a 2023. évi január hó 27. napján nyilvánosan kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt **Terhelt1 és 7 társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.212/2020/212. számú ítéletének Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak cselekményeit egy-egy rendbeli, a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulataiban meghatározott társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntették, Terhelt4 IV. r. vádlott cselekményeit a Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulataiban meghatározott társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősíti.

Terhelt1 I. r. vádlott büntetését 3 (három) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlott büntetését – a különös visszaesőkénti elítélésre utalás egyidejű mellőzésével – 4 (négy) év szabadságvesztésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra, Terhelt3 III. r. vádlott büntetését 3 (három) év szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra, Terhelt4 IV. r. vádlott büntetését – a pénzbüntetés alkalmazásának egyidejű mellőzésével – 2 (kettő) év szabadságvesztésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra, Terhelt5 V. r. vádlott halmazati büntetését 100 (egyszáz) napi tétel pénzbüntetésre, Terhelt6 VII. r. vádlott halmazati büntetését 2 (kettő) év szabadságvesztésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra, míg Terhelt7 VIII. r. vádlott halmazati büntetését – a közúti járművezetéstől eltiltás büntetés érintetlenül hagyása mellett – 1 (egy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

A szabadságvesztést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak vonatkozásában börtönben rendeli végrehajtani.

Terhelt2 II. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban helyesen a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A szabadságvesztés tartamába Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében beszámítja a 2019. évi május hó 18. napjától a 2019. évi december hó 5. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt is. Ennek során egynapi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Terhelt5 V. r. vádlott esetében az így kiszabott összesen 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetést kell – meg nem fizetése esetén – szabadságvesztésre átváltóztatni.

Terhelt7 VIII. r. vádlott vonatkozásában a közúti járművezetéstől eltiltás tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig eltelt időt is.

Az elsőfokú eljárás befejezéséig felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VII. r. vádlottak egyetemlegesen helyesen 17.780 (tizenhétezer-hétszáznyolcvan) forintot, míg Terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottak egyetemlegesen helyesen 23.434 (huszonháromezer-négyszázharmincnégy) forintot kötelesek megfizetni az államnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott lakóhelye helyesen cím40

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2022. évi május hó 17. napján kelt 13.B.212/2020/212. számú ítéletében *Terhelt1 I. r. vádlottat* a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt 7 év 6 hónap szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a 2018. évi november hó 20. napjától a 2019. évi május hó 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint 125.000 forint erejéig vagyonelekobzást rendelt el.

- [2] *Terhelt2 II. r. vádlottat* a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatóban meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt – mint különös visszaesőt – 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a 2018. november 20. és 2019. május 17. között előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint 449.500 forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el.
- [3] *Terhelt3 III. r. vádlottat* a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatóban meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a 2018. évi november hó 20. napjától a 2019. évi május hó 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint 390.000 forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el.
- [4] *Terhelt4 IV. r. vádlottat* a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatóban meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt 5 év szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2.000 forintban meghatározott, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a 2018. évi november hó 20. napjától a 2019. évi május hó 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.
- [5] *Terhelt5 V. r. vádlottat* a Btk. 176. § (1) bekezdésének II. fordulatóban meghatározott és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem vétsége és a Btk. 178. § (6) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklásának vétsége miatt – halmazati büntetésül – 150 napi tétel, napi tételenként 2.000 forintban meghatározott, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetésbe beszámította a 2018. november 20. és 2018. december 17. között előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint 20.000 forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el.
- [6] *Terhelt6 VII. r. vádlottat* a Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulatóban meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete és a Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott kábítószer birtoklásának büntette miatt – halmazati büntetésül – 4 év 6 hónap szabadságvesztésre, és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a 2018. évi november hó 11. napjától a 2019. évi május hó 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.
- [7] *Terhelt7 VIII. r. vádlottat* a Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulatóban meghatározott bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete és a Btk. 237. § (1) bekezdésében meghatározott bódult járművezetés vétsége miatt – halmazati büntetésül – 3 év szabadságvesztésre, 4 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a 2018. évi november hó 11. napjától a 2018. évi december hó 10. napjáig és 2020. évi december hó 18. napjától 2020. évi december hó 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, a közúti járművezetéstől eltiltás tartamába pedig a 2018. évi november hó 11. napjától eltelt időt.
- [8] Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen *Terhelt1 I. r. vádlott* és *védője* elsődlegesen felmentésért, másodsorban eljárási szabálysértés és teljes megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezés, harmadsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. *Terhelt2 II. r. vádlott védője* részfelmentésért – védence büntetőjogi felelősségének kizárólag a tényállás 3/a., 3/b. és 4/a. pontokban írt cselekmények tekintetében történő megállapítása –, illetve enyhítés céljából fellebbezett. *Terhelt3 III. r. vádlott* és *védője* elsődlegesen felmentés és eltérő jogi minősítés – cselekményeinek kizárólag kábítószer birtoklása büntetteként történő értékelése –, másodlagosan enyhítés végett élt jogorvoslati kérelemmel. *Terhelt4 IV. r. vádlott védője* felmentésért, illetve másodsorban enyhítésért fellebbezett. *Terhelt5 V. r. vádlott* és *védője* enyhítésért, próbára bocsátás alkalmazása végett jelentett be fellebbezést. *Terhelt6 VII. r. vádlott* és *védője* enyhítésért, rövidebb tartamú, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását, illetve végrehajtandó szabadságvesztés esetén – másodlagosan – a büntetés fele részének kitöltése utáni feltételes szabadságra bocsátás engedélyezését kérve, míg *Terhelt7 VIII. r. vádlott védője* a kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete vádja alóli felmentés, következésképpen enyhítés, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása céljából jelentett be jogorvoslati kérelmet.
- [10] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján is az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.
- [11] A vádlottak védői a nyilvános ülésen jogorvoslati kérelmeikkel egyező tartalommal szólaltak fel, *Terhelt1 I. r. vádlott védője* azonban – bizonyítási indítványának elutasítását követően – elsősorban az elsőfokú bíróság ítéletének teljes megalapozatlanság és az indokolási kötelezettség elmulasztásában megnyilvánuló eljárási szabálysértés okából történő hatályon kívül helyezését, másodlagosan védence cselekményeinek a Btk. 178. § (1) bekezdésének I. fordulatóban meghatározott kábítószer birtoklása büntetteként történő minősítését és a büntetés enyhítését kérte.
- [12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslatokkal megtámadott határozatát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, illetve – a Be. 591. § (7) bekezdése folytán, hivatalból – döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben. A felülbírálat fenti keretei vonatkoznak a Be. 590. § (10) bekezdése értelmében a korlátozott felülbírálattal érintett *Terhelt5 V. r. vádlott* súlyosabb, kábítószer-kereskedelem vétségeként értékelt, illetve *Terhelt6 VII. r. vádlott* ugyancsak súlyosabb, kábítószer-kereskedelem büntettének kísérleteként minősített cselekményére.
- [13] A felülbírálat ugyanakkor a Be. 590. § (10) bekezdése alapján nem terjedt ki az ítéletnek VI.r. vádlott VI. r. vádlottra vonatkozó részére, mely első fokon jogerőre emelkedett.
- [14] Végül a másodfokú bíróság a *Terhelt5 V. r. vádlott* terhére rótt kábítószer birtoklásának vétsége és a *Terhelt6 VII. r. vádlott* terhére megállapított kábítószer birtoklásának büntette tekintetében a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében, a *Terhelt7 VIII. r. vádlott* esetében megállapított járművezetés bódult állapotban vétsége vonatkozásában pedig a Be. 591. § (2) bekezdésének b) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[15]

II.

- [16] E felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan: a megállapított tényállás hiányos, részben ellentétes az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.
- [17] A másodfokú bíróság a fenti részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára – az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:
- [18] Terhelt1 I. r. vádlott 2021. december 1. óta a kft1 alkalmazásában áll gépkezelőként, havi jövedelme 240.000 forint (*a 192. számú tárgyalási jegyzőkönyv melléklete*).
- [19] Terhelt2 II. r. vádlott a Pécsi Járásbíróság 2014. november 13-án jogerőre emelkedett 23.B.573/2014/5. számú ítéletével kiszabott 1 év 3 hó szabadságvesztés kapcsán 2013. március 13. és 2014. március 5. között – 11 hó 21 napot – volt előzetes fogvatartásban, melyet a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítottak. Az ítélet jogerőre emelkedése után, 2015. február 9-én bocsátották feltételes szabadságra, mely helyesen 2016. február 8-án járt le. A büntetést azonban – miután a hátralévő rész egy évnél rövidebb és végrehajtását nem rendelték el – a Btk. 39. § (2) bekezdése értelmében a ki nem töltött 3 hó 9 nap utolsó napjával, tehát helyesen a 2015. évi május hó 17. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.
- [20] Terhelt6 VII. r. vádlott helyesen 2020. február 17-én szerzett vendéglátás-szervező szakképesítést és 2022. október 12. óta szakácsként áll az Ikft2. alkalmazásában (*a 111. számú tárgyalási jegyzőkönyv melléklete, illetve a másodfokú eljárásban 13. sorszám alatt csatolt védői beadvány*).
- [21] Terhelt7 VIII. r. vádlottat – az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően – a Makói Járásbíróság a 2022. október 25-én jogerőre emelkedett 1.B.13/2022/38. számú ítéletével, a 2020. július 21-én elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége miatt 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Ugyanakkor az előéleti adatai közül – a bűnügyi nyilvántartásból időközben törölt –, a Makói Járásbíróság 2.Bpk.302/2014/2. számú határozatával kapcsolatos elítélésére utalást mellőzte. (*Erkölcsei bizonyítvány a másodfokú bíróság iratai között 14/VI. sorszám alatt.*)
- [22] Az elsőfokú ítélet [44] és [55] bekezdését a tényállásból mellőzte.
- [23] Az [56] bekezdésből mellőzte a *majd a fenti hívást megelőző, egy meghiúsult adásvétel miatt – mivel Terhelt4 IV. r. vádlott az árban nem tudott megegyezni egy ismeretlenül maradt értékesítővel* szövegrészt.
- [24] A tényállás [59] bekezdésében szereplő két időpont helyesen 2018. október 22. és október 28. között, illetve 2018. október 29.
- [25] A tényállás [60] bekezdéséből az *ismeretlen összegért értékesítette* szövegrészt mellőzte. A [61] bekezdésben a *vette birtokba* szöveg helyébe a *vette volna birtokba*, a [63] bekezdésben a *tovább értékesítik* helyébe a *tovább kívánják értékesíteni* került.
- [26] A tényállásból a [64] bekezdést teljes egészében, a [71] bekezdésből pedig az *oly módon, hogy ebből a célból rendszeres kapcsolatban állt Terhelt2 II. r. vádlottal* szövegrészt mellőzte.
- [27] Ugyancsak mellőzte a tényállásból az elsőfokú ítélet [72]-[80] bekezdéseit. A [81] bekezdés helyébe a következő szöveg került: *Terhelt2 II. r. vádlott a részben ismeretlen forrásból, részben Terhelt3 III. r. vádlottól származó, illetve Terhelt1 I. r. vádlottól beszerezni kívánt kábítószer az alábbiak szerint értékesítette, illetve kívánta értékesíteni.*
- [28] A tényállás [101] bekezdésében szereplő időpont helyesen 2018. október 29. napján 7 óra 8 perckor.

- [29] A [195] bekezdés utolsó mondatát – *E növényegyedek levélzete és ágvégződései összesen 2640 gramm nettó tömegűek voltak, amely a csekély mennyiség felső határának 40 százaléka, a jelentős mennyiség alsó határának 2 százaléka.* – a tényállásból mellőzte.
- [30] A tényállás [196] bekezdésében szereplő, Terhelt1 I. r. vádlottól a cím41 szám alatt lefoglalt anyagok totál-THC tartalma összesen és helyesen a jelentős mennyiség alsó határának legalább 36,6083 százaléka.
- [31] A [208] bekezdésben írt 36 db tabletta MDMA hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának helyesen legalább 438,5 százaléka, illetve a jelentős mennyiség alsó határának helyesen legalább 21,92 százaléka volt.
- [32] A [211] bekezdés szerinti 0,20 gramm tömegű, amfetamint tartalmazó fehér porban lévő legalább 0,002 gramm amfetamin bázis a csekély mennyiség felső határának helyesen legalább 4 százaléka.
- [33] A Terhelt1 I. r. vádlottól cím42. szám alatt lefoglalt, a tényállás [212] bekezdésben szereplő összes anyag totál-THC, MDMA és amfetamin hatóanyag mennyisége a csekély mennyiség felső határának helyesen legalább 1667,65 százaléka, míg a jelentős mennyiség alsó határának helyesen legalább 83,197 százaléka volt.
- [34] A Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt és kereskedés céljából készletezett anyagok amfetamin, MDMA és totál-delta-9-THC együttes hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határának helyesen legalább 2733,149 százaléka, illetve a jelentős mennyiség alsó határának helyesen legalább 136,47 százaléka volt [218].
- [35] A Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt és kereskedés céljából készletezett fenti anyagok, a Terhelt4 IV. r. vádlottnak ajándékba adott, illetve a közvetítésével Terhelt5 V. r. vádlott által tanúlnak átadott anyagok együttes amfetamin, MDMA és totál-delta-9-THC hatóanyag-tartalma helyesen legalább a csekély mennyiség felső határának 2733,64 százaléka, a jelentős mennyiség alsó határának pedig helyesen legalább 136,9 százaléka volt [219].
- [36] A Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt és saját fogyasztás céljából tartott nettó 3,36 gramm növényi anyagból kimutatható delta-9-THC legalább 0,007 gramm tiszta hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának helyesen legalább 0,116 százaléka, míg a jelentős mennyiség alsó határának helyesen legalább 0,0058 százaléka volt [223].
- [37] A Terhelt3 III. r. vádlottól lefoglalt nagyobb részt forgalomba hozatal, kisebb részt saját fogyasztás céljából birtokolt kábítószeresek összesített, legalább 57,804 gramm tiszta hatóanyag-tartalma helyesen legalább a csekély mennyiség felső határának 963,4 százaléka, a jelentős mennyiség alsó határának pedig helyesen legalább 48,17 százaléka [232].
- [38] A *Terhelt1 I. r. vádlott* által kereskedés céljából termesztett és megszerzett kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának legalább 136,49 százaléka. *Terhelt2 II. r. vádlott* kereskedői jellegű cselekményeit összesen a jelentős mennyiség alsó határának legalább 43,307 százaléka követte el, míg a saját fogyasztás céljából tartott kábítószerének tiszta hatóanyag-tartalma legalább a csekély mennyiség felső határának 0,116 százaléka volt. *Terhelt3 III. r. vádlott* kereskedői jellegű cselekményeit összesen legalább a jelentős mennyiség alsó határának 91,477 százaléka – eladás céljából termesztett, illetve eladott – jelentős mennyiségű kábítószerre követte el. Az általa fogyasztás céljából birtokolt kábítószer nem érte el a csekély mennyiség felső határát. *Terhelt4 IV. r. vádlott* – a forgalomba hozni szándékozott, de kísérleti szakban maradt, közelebről meg nem határozható hatóanyag-tartalmú kábítószeren túlmenően – a csekély mennyiség felső határának 0,333 százaléka kitevő kábítószeret hozott forgalomba. *Terhelt5 V. r. vádlott* ugyancsak a csekély mennyiség felső határának 0,333 százaléka kitevő kábítószeret adott át, illetve a *Terhelt4 IV. r.* és *Terhelt5 V. r. vádlott* által saját fogyasztásuk céljából közösen birtokolt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának legalább 0,17 százaléka. A *Terhelt6 VII. r.* és

Terhelt7 VIII. r. vádlottak által forgalomba hozni megkísérelt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának legalább 80,265 százalékát tette ki. Ezen túlmenően az általuk saját fogyasztás céljából birtokolt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma *Terhelt6 VII. r. vádlott* esetében a jelentős mennyiség alsó határának legalább 11,362 százalékát, míg *Terhelt7 VIII. r. vádlott* vonatkozásában a csekély mennyiség felső határának legalább 6 százalékát tette ki.

[39]

III.

- [40] Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.
- [41] Az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, a másodfokú eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.
- [42] Az érdemi felülbírálat előtt szükséges volt megvizsgálni a védők eljárásjogi kifogásait, illetve a fellebbezések írásbeli indokolásának e körben megfogalmazott érveit.
- [43] *Terhelt6 VII. r. vádlott* védője arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor e vádlottnak az egyezségkötés érdekében, 2019. június 20-án megtartott folytatólagos kihallgatása során tett vallomását bizonyítékként értékelte annak ellenére, hogy az egyezség megkötésére végül nem került sor. Álláspontja szerint *Terhelt6 VII. r. vádlott* ekkor tett vallomása a Be. 409. § (4) bekezdése alapján nem lett volna felhasználható.
- [44] A másodfokú bíróság a védő érvelésével egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének [293] bekezdését a bizonyítékok értékelése köréből mellőzte. A nyomozati iratokból ugyanis valóban megállapítható volt, hogy *Terhelt6 VII. r. vádlott* a folytatólagos kihallgatása során egyezségkötés érdekében tett – a vele ekkor módosított tartalommal közölt megalapozott gyanúval lényegében megegyező tartalmú – vallomást. A Be. 409. § (4) bekezdése értelmében, amennyiben az ügyészség és a terhelt nem kötött egyezséget, az egyezség kezdeményezésével összefüggésben keletkezett ügyiratok bizonyítékként, illetve bizonyítási eszközként nem használhatók fel. Ilyen ügyiratnak tekintendő az egyezség érdekében tett terhelti vallomás is, melynek felhasználása ennél fogva kizárt.
- [45] *Terhelt4 IV. r. vádlott* védője arra hivatkozott, hogy a *Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak* közötti lehallgatott telefonbeszélgetések egyike a nyomozó hatóság által készített kivonatok alapján kétféle időponttal és részben eltérő tartalommal szerepel a nyomozati iratokban, ami álláspontja szerint a teljes lehallgatási anyag törvényes bizonyítékként történő figyelembevételét kérdésessé teszi.
- [46] A szóban forgó hívásforgalmazás időpontjának téves feltüntetését a nyomozó hatóság maga is észlelte, és a nyomozati iratok 2403. oldalán található feljegyzés tanúsága szerint a lehallgatás időpontját és a telefonbeszélgetés tartalmát egyaránt pontosította. Ez alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a *Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak* között a vitatott telefonbeszélgetésre ténylegesen nem 2018. október 26-án, hanem 2018. október 29-én került sor, és annak tartalma is tisztázható volt. A helyes időpontot azonban más bizonyíték, így a *Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak* között ugyanaznap folytatott, az előbbi híváshoz – az aznap végzett földmunkák folytán beazonosíthatóan – kapcsolódó telefonos kommunikáció is igazolta; annak tartalma pedig – *Terhelt1 I. r. vádlott* cigarettájának megkóstolásáról volt szó –

ugyancsak megerősíthető volt más bizonyítékok által is. Erre tekintettel a nyomozó hatóság által a bizonyítékok rögzítése során elkövetett hiba orvosolva lett, de az egyebekben sem volt olyan súlyú, mely a leplezett eszközök alkalmazása folytán keletkezett bizonyítékok teljes kirekesztéséhez vezethetett volna.

- [47] Terhelt1 I. r. vádlott védője kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem szerezte be a cím43. szám alatti ingatlannál tartott kutatás során készült folyamatos képfelvételeket, valamint a rendelkezésre álló telefonbeszélgetések lejátszása útján nem tette a bizonyítás anyagává a Terhelt1 I. r. vádlottnak tulajdonított hanganyagokat.
- [48] Ennek kapcsán hangsúlyozandó, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a kutatásnál jelen volt, annak végrehajtása során észrevételt nem tett, azzal szemben panasszal nem élt. A kényszerintézkedés végrehajtásakor készült és rendelkezésre álló fényképfelvételek alapján pedig a kutatás módja és a lefoglalt dolgok köre megnyugtatóan nyomon követhető volt. Erre tekintettel nem volt indokolt a nyomozati iratok részét nem képező további felvételek beszerzése. Az elsőfokú bíróság emellett meggyőzően fejtette ki, hogy miután a védő a teljes hanganyag másolatának rendelkezésére bocsátását követően észrevételt nem tett, indítvánnyal nem élt: miért utasította el az annak meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt. A másodfokú bíróság az e körben kifejtett érvekkel egyetértett; ilyen körülmények között a telefonbeszélgetések tárgyaláson történő meghallgatása egyedül az eljárás elhúzódását eredményezte volna.
- [49] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le. Beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően, igen részletesen és körültekintően értékelte az ügyben felmerült bizonyítékokat, ítéletének indokolásában pedig meggyőzően, magas színvonalon adott számot ténymegállapításairól, illetve ezzel kapcsolatban a vádlotti védekezések elvetésének okairól. Következésképpen indokolási kötelezettségének is eleget tett.
- [50] A büntetőeljárásban rendelkezésre álló bizonyítékok közül Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a kábítószereszközök termesztését is igazoló kutatásról és lefoglalásról szóló jegyzőkönyvek, illetve a lehallgatott telefonbeszélgetések tartalma, a tanúk közül tanú4, tanú6 és tanú1 vallomásai, valamint Terhelt2 II. r., Terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottak, illetve VI.r. vádlott VI. r. vádlott részbeni beismerő vallomásai bírtak meghatározó jelentőséggel.
- [51] E bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy Terhelt1 I. r. vádlott nem kábítószerfüggő személy, és abban is, hogy ő és Terhelt3 III. r. vádlott kereskedés céljából tartották, illetve termesztették a tőlük lefoglalt kábítószereszközöket; a saját célú termesztést és készletezést Terhelt1 I. r. vádlott esetében – a mennyiségi mutatókon túlmenően – az is kizárta, hogy több ingatlanában, a munkahelyén, valamint a motorozás során a hátizsákjában egyaránt találtak kábítószeret.
- [52] Nem volt elfogadható az a védői álláspont sem, mely szerint a vádlottak közötti telefonbeszélgetések nem utaltak kábítószerrel kapcsolatos tevékenységre. Az ilyen tartalmú kommunikáció természeténél fogva nyilvánvalóan nem is volt elvárható az, hogy a lehallgatott beszélgetések során a tilalmazott adásvételek minden azonosításra alkalmas jellemzője – így a megvásárolni kívánt kábítószereszközök neve és mennyisége, a vételi ár, az ügyletkötés helye, ideje, a vásárló neve – elhangozzék. A telefonbeszélgetések azonban egymással időbeni és logikai kapcsolatban álltak, azok tartalma pedig más bizonyítékok – különösen a lefoglalások, részben pedig a vádlotti vallomások – alapján is értelmezhetővé vált. Mindezekre tekintettel aggálytalanul megállapítható volt, hogy a hanganyagok a vádlottak büntetőjogilag tilalmazott, kábítószerrel kapcsolatos tevékenységének konspiratív elemeket sem nélkülöző kommunikációját tartalmazzák.

[53] A 4./a. tényállási pont kapcsán Terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottak a történések lényegét elismerték. Előadásaik – Terhelt6 VII. r. vádlott bizonyítékként a fentebb írtak szerint nem értékelhető vallomását ide nem értve – között lényeges különbség mindössze abban mutatkozott, hogy melyikük volt az irányító, a kábítószer Terhelt2 II. r. vádlottnak eladni szándékozó, illetőleg melyikük az ehhez mindössze segítséget nyújtani kívánó személy. Az elsőfokú bíróság meggyőzően, részletesen értékelte az e körben rendelkezésre álló bizonyítékokat, értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. Ez alapján pedig megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a Terhelt2 II. r. vádlottnak megvételre felajánlott kábítószer mennyiséggel végső soron Terhelt6 VII. r. vádlott rendelkezett, míg tevékenységéhez Terhelt7 VIII. r. vádlott a gépkocsi vezetésével mindössze segítséget nyújtott.

[54]

IV.

[55] A másodfokú bíróság mindazonáltal nem teljes mértékben értett egyet az elsőfokú bíróságnak a tényállás 1./ pontjában tett, a Terhelt1 I. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak közötti kábítószer-értékesítésekre vonatkozó megállapításaival. Az e vádlottak közötti telefonon folytatott kommunikáció tartalmából ugyan valóban következtetni lehetett arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott részben Terhelt4 IV. r. vádlott közvetítésével marihuánát juttatott Terhelt2 II. r. vádlottnak, ám az ennek irányába mutató bizonyítékok bizonyító ereje a kétséget kizáró bizonyosság szintjét nem érte el. Egyértelműen csupán az volt megállapítható, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott által termelt marihuána fogyasztásra kész, tovább értékesíthető állapotban volt, illetve azt Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak kipróbálták. Az azonban bizonyossággal már nem volt rögzíthető, hogy Terhelt1 I. r. vádlott végül vádlott-társai rendelkezésére bocsátotta-e – a biztosított termékmintán és az 5./ tényállási pontban írtakon túlmenően – az általa termesztett, leszáritott marihuánát. Az ítélet 1./ tényállási pontja egyes részeinek mellőzésére, illetőleg szövegezésének megváltoztatására ezért került sor.

[56] A bünszövetségben történő elkövetés megállapításának ténybeli alapja csak általánosságban szerepel a 2./ vádpontban. A vádirat e körben azt rögzítette, hogy Terhelt3 III. r. vádlott az általa termesztett kábítószer saját fogyasztáson felüli részének értékesítése céljából állt kapcsolatban Terhelt2 II. r. vádlottal, aki a tőle átvett marihuánát a vásárlóinak tovább értékesítette. Az ügyészség azonban a vádirat 3/a. és 3/b. pontjaiban írtakat nem rótta Terhelt3 III. r. vádlott terhére, csak a 2./ vádpontban írt általános magatartását és a 3./c vádpontban írt cselekményt, holott a 2./ vádpontban írtakat a 3/a. és 3/b. vádpontban írtak tolthették volna meg tartalommal. Feltehetően ezt észlelte az elsőfokú bíróság, amikor a 2./ tényállási pontot Terhelt2 II. r. vádlott és a 3/a., valamint a 3/b. tényállási pontban szereplő vevői közötti, valamint ezen vásárlásokra tekintettel Terhelt3 III. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak között lezajlott telefonos kommunikáció tartalmával egészítette ki. Ebből sem következett azonban az, hogy a Terhelt3 III. r. vádlott által megtermelt és Terhelt2 II. r. vádlottnak rendszeresen értékesített – tehát a 3/c. tényállási pontban írtakon felüli –, ám pontosan meg nem határozható mennyiségű marihuána a csekély mennyiség felső határát meghaladta volna, különös tekintettel arra, hogy maga az elsőfokú bíróság sem tett – bizonyítékok hiányában – olyan ténymegállapítást, mely szerint a 3/a. és 3/b. tényállási pontban feltüntetett, fogyasztókhoz eljuttatott kábítószer mennyiségeket Terhelt2 II. r. vádlott bizonyosan Terhelt3 III. r. vádlottól szerezte meg.

[57] Az elsőfokú bíróság tehát a 2./ tényállási pont olyan kiegészítésével vont le következtetést Terhelt3 III. r. vádlott cselekvőségére, mely az esetében vád tárgyává nem tett értékesítéseken alapult. Ezt az ellentmondást a másodfokú bíróság csak úgy tudta feloldani, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából mellőzte a Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak közötti

kapcsolatnak a 3/c. tényállási ponton túlmutató részét. Terhelt3 III. r. vádlott esetében ily módon a minősítést meghatározó kábítószer mennyiségként a tőle lefoglalt és az általa a 3/c. pont szerint értékesített mennyiségek vehetők figyelembe, vagyis azok, amelyeket eladás céljából termesztett, illetve el is adott, és amelyek összege a jelentős mennyiség alsó határát nem haladta meg.

- [58] Az ügyészség Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a 4/a. vádpontban írtak miatt is vádat emelt, és az elsőfokú bíróság e cselekmények miatt is megállapította a büntetőjogi felelősségét. Terhelt2 II. r. vádlott esetében az általa eladott és a 4/a. tényállási pontban írtak szerint általa megvásárolni kívánt kábítószer mennyiségek összegzésére nem került sor. Ennek indoka azonban sem a vádiratból, sem az elsőfokú bíróság ítéletéből nem volt megállapítható. E kábítószer mennyiségek összesen ugyanis már meghaladnák a jelentős mennyiség alsó határát, mely minősítésváltozást is eredményezne. A másodfokú eljárásban erre ügyészségi fellebbezés hiányában nem kerülhetett sor.
- [59] A másodfokú bíróság által észlelt ellentmondás magyarázata feltehetőleg az lehet, hogy az ügyészség a 4/a. tényállási pontban foglaltak közül csupán a fogyasztás céljából kölcsönösen átadott kábítószer mennyiségeket – Terhelt6 VII. r. vádlott által Terhelt2 II. r. vádlottnak átadott 4 gramm marihuánát és az általa Terhelt7 VIII. r. vádlott kezébe adott 1 db ecstasy tablettát – kívánta Terhelt2 II. r. vádlott terhére értékelni, az általa megvásárolni kívánt mennyiséget valószínűsíthetően – azt előkészületi magatartásként értékelve – nem. Terhelt2 II. r. vádlott előzetes egyeztetésük során kinyilvánította Terhelt6 VII. r. vádlott irányába, hogy a részére megvásárlásra kínált marihuánát meg kívánja venni, e célból került sor közöttük a találkozóra is. Terhelt2 II. r. vádlott az ily módon megszerzett kábítószer az elsőfokú bíróság által az ítélet [374] bekezdésében meggyőzően levezetett okfejtés szerint kívánta értékesíteni, arra VI.r. vádlott VI. r. vádlott személyében vevője is lett volna. Az ügylet azonban nem ment teljesedésbe, mert Terhelt2 II. r. vádlott végül mégsem vásárolta meg a részére felkínált marihuánát. A Btk. 11. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem büntethető előkészület miatt, akinek önkéntes elállása folytán marad el a bűncselekmény elkövetésének megkezdése. Az elálláshoz vezető saját elhatározás oka nem releváns, így az sem, hogy Terhelt2 II. r. vádlott végül azért nem vásárolta meg a részére felkínált kábítószer, mert annak minőségével nem volt elégedett, vagy más okból döntött így. Önmagában ennek ténye a kábítószer-kereskedelem előkészülete vonatkozásában egyaránt a felelősségre vonás elmaradásához vezetne.
- [60] A kábítószer-kereskedelem természetes egység, melybe azonban a legalább kísérleti stádiumig eljutott cselekmények foglalhatók, az előkészületi magatartások nem. A kábítószer mennyiségek összegzése során ezért az előkészülettel érintett mennyiségek figyelmen kívül maradnak. Mindez indokolhatja azt, hogy Terhelt2 II. r. vádlott esetében miért nem került összegzésre az általa megvásárolni kívánt kábítószer az általa eladott mennyiséggel.
- [61] Mindezek már előrevetítették az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítését, helyesbítését, melyekre az alábbi okokból került sor:
- [62] Terhelt1 I. r. vádlott a 2022. február 21-én tartott tárgyaláson csatolta a munkaszerződését, mely alapján a munkáltatójának személye, a munkaköre és a munkaviszonyából származó jövedelme körében az elsőfokú bíróság ítéletének [6] bekezdésében tett megállapítások helyesbíthetők voltak.
- [63] A Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában rendelkezésre álló közhiteles hatósági nyilvántartás adatai, a Pécsi Járásbíróság 23.B.573/2014. számú büntetőügyének iratai között lévő szabadításról szóló értesítés és a feltételes szabadságra bocsátása tárgyában kelt, a másodfokú bíróság által beszerzett F.6/2015 számú büntetés-végrehajtási ügy iratai alapján megállapítható volt, hogy ugyan 2015. február 9-én bocsátották feltételes szabadságra, ami

helyesen 2016. február 8-án járt le, azonban az előzetes fogvatartásnak a kiszabott szabadságvesztés tartamába történő beszámításával a szabadságvesztésből ki nem töltött rész 3 hó 9 nap, vagyis egy évnél rövidebb volt. A szabadságvesztés végrehajtását nem rendelték el, így azt a Btk. 39. § (2) bekezdése értelmében a hátralévő rész utolsó napjával, tehát helyesen a 2015. évi május hó 17. napjával kellett kitöltöttnek tekinteni.

- [64] Terhelt6 VII. r. vádlott a 2021. június 28-án tartott tárgyaláson csatolt bizonyítvány alapján igazoltan a vendéglátás-szervező szakképesítést 2020. február 17-én szerezte meg, míg a másodfokú eljárásban védője csatolta a munkaszerződését, mely alapján megállapítást nyert, hogy 2022. október 12-étől az Ikft2. alkalmazásában áll szakácsként.
- [65] A Btk. 97. § (2) bekezdése értelmében a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben. Kivételt ez alól mindössze a – jelen esetben jelentőséggel nem bíró – visszaesés és az ahhoz fűződő hátrányos jogkövetkezmények képezhetnek. Erre figyelemmel Terhelt7 VIII. r. vádlott vonatkozásában az ítélet [36] bekezdéséből mellőzni kellett a Makói Járásbíróság 2.Bpk.302/2014/2. számú határozatára történő utalást, mivel azt a nyilvántartásból már törölték. Úgyszintén a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány tartalma alapján került sor a későbbi elítélésének rögzítésére.
- [66] Az elsőfokú bíróság ítélete 1./ tényállási pontját érintő helyesbítések közül a [44], [55], [60] és [64] bekezdésekben foglaltaknak, illetőleg egy részüknek a tényállásból való mellőzése és részben eltérő szövegezéssel történő szerepeltetése, valamint [61] és [63] bekezdéseket érintő megfogalmazás helyesbítése összefüggésben áll egymással. Azon alapult, hogy a fentebb már jelzettek szerint a másodfokú bíróság nem értett teljeskörűen egyet az elsőfokú bíróság ténybeli következtetésének helyességével a Terhelt1 I. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak közötti kábítószer értékesítések tekintetében.
- [67] A nyomozati iratok 2270. oldalán szereplő, Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak között 2018. október 15-én folytatott telefonbeszélgetés leirata alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a hívás időpontjában Terhelt1 I. r. vádlott fogyasztásra kész marihuánával rendelkezett, a nyomozati iratok 2272. oldalán lévő, Terhelt1 I. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott között 2018. október 22-én folytatott beszélgetés leirata alapján pedig az is, hogy a kábítószerre ekkor már volt vevő és legfeljebb 1 kg-nyi mennyiség állt rendelkezésre. Mindezt az elsőfokú bíróság kellő részletességgel és helyesen értékelte az ítélet [327] és [329] bekezdéseiben. A Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak között helyesen 2018. október 29-én folytatott telefonbeszélgetés alapján pedig helytállóan következtetett arra is, hogy ekkor a Terhelt1 I. r. vádlott által biztosított „kóstolóról” és a tőle beszerezni kívánt kábítószerrel folytatott beszélgetést. Erre utalt a „Pisti cigije” kapcsán tett egybehangzó megállapításuk, mely szerint az „teljesen rendben volt”, illetve a Terhelt4 IV. r. vádlott részéről – beazonosíthatóan – Terhelt1 I. r. vádlottnak a „kóstolóval” azonos minőségben rendelkezésére álló marihuána kapcsán Terhelt2 II. r. vádlottnak tett kijelentése, hogy azt „tovább tudja vinni”.
- [68] E telefonbeszélgetések idején Terhelt2 II. r. vádlott tanú8nak és tanú4nek értékesített kisebb mennyiségű marihuánát, valamint Vi.r. vádlott VI. r. vádlottnak kívánt a 2018. november 1-jén részére eladott, azonban e célból Terhelt3 III. r. vádlott által biztosított mennyiségen túlmenően értékesíteni. Utóbbi végül nem járt sikerrel: Terhelt2 II. r. vádlott ilyen célból – Terhelt4 IV. r. vádlottnál érdeklődve – sem Terhelt1 I. r. vádlottól, sem Terhelt3 III. r. vádlottól nem tudott marihuánát szerezni, a Terhelt6 VII. r. vádlott által felkínált marihuána pedig minőségét tekintve nem volt megfelelő. A nyomozati iratok 2314. oldalán szereplő kivonatolt beszélgetés alapján Terhelt2 II. r. vádlott megígérte Vi.r. vádlott VI. r. vádlottnak,

hogy újabb marihuána beszerzése érdekében „mindenkivel beszél”, és egyértelmű utalást tett egy másik – feltehetően olcsóbb, „rövidebb” – beszerzési forrására. Az ezt követő, az elsőfokú bíróság által az ítélet [338]-[343] bekezdésiben meggyőzően és a logika szabályainak megfelelően értékelt hívások aggálytalanul alátámasztották, hogy a másik beszerzési forrás Terhelt1 I. r. vádlott lett volna.

- [69] Mindezen bizonyítékok alapján azonban – még annak figyelembevétele mellett sem, hogy Terhelt1 I. r. vádlott az 5./ tényállási pontban írtak alapján tovább értékesítés céljából 10 gramm marihuánát adott át Terhelt4 IV. r. vádlottnak, valamint 5 gramm marihuánát ajándékozott is számára – kétséget kizáró bizonyossággal nem lehetett megállapítani, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a kóstolón kívül ténylegesen adott át értékesítési céllal kábítószer Terhelt4 IV. r. vádlottnak, vagy rajta keresztül Terhelt2 II. r. vádlottnak. A tényleges átadás tényét az elfogott telefonbeszélgetések nem igazolták, csak a kábítószer biztosítását, míg a tanúé és tanú4 részére történt, időben elhúzódóan, több hónapon keresztül jelentkező kisebb mennyiségű marihuána értékesítésekből sem lehetett arra egyértelmű következtetést levonni, hogy ezen esetekben Terhelt1 I. r. vádlott által átadott kábítószer került eladásra.
- [70] Az a tény, hogy Terhelt1 I. r. vádlott Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak által is tudottan eladás céljából kábítószer termeszett és ennek érdekében részükre termékmintát biztosított, illetve a kábítószer tovább értékesítésének lehetősége érdekében kapcsolatot is tartottak; úgyszintén az, hogy Terhelt3 III. r. vádlott az általa termeszett kábítószer egy részét Terhelt2 II. r. vádlott segítségével értékesítette: nem tette megalapozottá azt az elsőfokú bíróság által levont ténybeli következtetést, hogy e vádlottak a termesztes és az értékesítés egyes részfeladatait egymás között összehangolták, a végrehajtás érdekében egymással közvetve és közvetlenül folyamatosan kapcsolatban álltak. Sokkal inkább arról volt szó, hogy Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak rendelkeztek olyan potenciális vevőkkel, akik részére az általuk megszerezni kívánt kábítószer értékesíteni tudták, és e célból vettek volna marihuánát Terhelt1 I. r. vádlottól is. Terhelt3 III. r. vádlott esetében pedig csupán az volt megállapítható, hogy az általa termeszett kábítószer egy részének értékesítésére Terhelt2 II. r. vádlott közreműködésével került sor. Mindez nem igényelte e vádlottak között a feladatmegosztást, a fogyasztók kábítószerrel történő kiszolgálása érdekében az egyes részfeladatok összehangolását. Ezen alapult az ítélet [44] bekezdésének mellőzése.
- [71] Miután nem került megállapításra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott értékesítés céljából kábítószer adott át Terhelt2 II. r. vádlottnak, és – az 5./ tényállási pontot ide nem értve – Terhelt4 IV. r. vádlottnak: a másodfokú bíróság mellőzte a tényállás Terhelt1 I. r. vádlott ezzel kapcsolatos tudattartalmát rögzítő [55] bekezdését, a [60] bekezdésből pedig a marihuána ismeretlen összegért történt értékesítését rögzítő szövegrészt és az ebből levont jogi következtetést tartalmazó [64] bekezdést. Ugyanezen okból a [61] bekezdésben szereplő a *vette birtokba* szövegezés helyébe a *vette volna birtokba*, és a [63] bekezdésben lévő *tovább értékesítik* helyébe a *tovább kívánják értékesíteni* megfogalmazást illesztette.
- [72] A tényállás [56] bekezdéséből a másodfokú bíróság mellőzte a Terhelt4 IV. r. vádlott és egy ismeretlen értékesítő között megíúsult adásvételre történt utalást tartalmazó, relevanciával nem bíró mondatrészeket.
- [73] A tényállás [59] bekezdésében szereplő időpontok helyesbítésére a fentiekben már részletezték szerint a Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak között lefolytatott telefonbeszélgetés pontos időpontját rögzítő feljegyzés és a beszélgetés más, ismert időpontban zajlott kommunikációval összefüggő tartalma alapján került sor. Ugyanezek eredményezték a [101] bekezdésben szereplő időpont helyesbítését is.
- [74] A 2./ tényállási pontot érintő helyesbítéseket a fentebb írtak szerint az eredményezte, hogy miután a vádhatóság a 3/a. és 3/b. vádpontokban írtakat nem értékelte Terhelt3 III. r. vádlott terhére: a másodfokú bíróság az azt részletező, az elsőfokú bíróság által e körben Terhelt3 III.

r. vádlotthoz kapcsolódóan tett megállapításokat – a tényállás [72]-[80] bekezdéseiben írtakat – mellőzni kényszerült. Mindez azt is jelentette, hogy Terhelt3 III. r. vádlott esetében – csupán a terhére rótt 2./ vádpontban írtak alapján – már nem lehetett arra következtetni, hogy a marihuána értékesítése céljából rendszeres kapcsolatban állt volna Terhelt2 II. r. vádlottal. Ezen alapult a [71] bekezdés értékesítés módját leíró szövegrészének mellőzése.

- [75] A másodfokú bíróság által Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak cselekvőségére az elsőfokú bíróságtól eltérően levont ténybeli következtetés eredményezte a tényállás [81] bekezdésének újra fogalmazását. Ehelyütt mindössze az volt megállapítható, hogy Terhelt2 II. r. vádlott az elsőfokú bíróság ítéletének 3/a., 3/b. és 3/c. tényállási pontjaiban értékesített kábítószer részben ismeretlen forrásból, részben Terhelt3 III. r. vádlottól szerezte meg, illetve Terhelt1 I. r. vádlottól kívánta beszerezni.
- [76] A [195] bekezdés utolsó mondatának mellőzése azon alapult, hogy a növények töszáma mellett nem volt annak jelentősége, hogy a levélzetük és az ágvégződéseik milyen tömegűek voltak.
- [77] Az ítélet [196], [208], [211], [212], [218], [219], [223] és [232] bekezdéseiben észlelt pontatlanságokat számítási hiba eredményezte, ezért az elsőfokú bíróság által helytelenül feltüntetett adatokat a másodfokú bíróság helyesbítette. E kismértékű változtatások azonban nem voltak kihatással a cselekmények jogi értékelésére.
- [78] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a különböző tényállási pontokban szereplő vádlotti magatartásokkal érintett kábítószer-mennyiségek összegzését, melyet a másodfokú bíróság elvégzett; azonos helyen, vádlottanként áttekintve és szerepeltetve a kereskedői és fogyasztói jellegű magatartásokkal összefüggésbe hozható tiszta hatóanyag-tartalmakat.
- [79] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[80] V.

- [81] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére, következésképpen a felmentésük, illetve a részfelmentésük érdekében bejelentett fellebbezések nem voltak megalapozottak.
- [82] A bűncselekmények minősítése azonban csak részben felel meg a büntető anyagi jog szabályainak.
- [83] A kábítószer-kereskedelem bünszövetségben történő elkövetése a kereskedelemmel érintett kábítószer jelentős mennyisége esetén súlyosító körülmény, míg a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő kábítószer kapcsán minősített eset megállapítását eredményezi.
- [84] Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. vádlottak vonatkozásában a megváltoztatott minősítés oka a bünszövetség megállapításának elmaradása volt.
- [85] A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja alapján bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet.
- [86] A vádlottak esetében a bűncselekményekhez kapcsolódó szervezettség a társas elkövetés szintjén nem mutatott túl, nem volt tetten érhető ugyanis olyan megállapodás, mely kijelölte volna a rendszeres kábítószer-értékesítéshez kapcsolódó szerepüket, és melyből a bűnözés megszervezésére, a törvény által tilalmazott magatartások sorozatos elkövetésére való berendezkedésükre, törekvésükre lehetett volna következtetni. Mindezekre tekintettel a

másodfokú bíróság a bünszövetségben történt elkövetést esetükben nem találta megállapíthatónak.

- [87] A kábítószer-kereskedelem elkövetési magatartásait a forgalmazói típusú tevékenységek alkotják. Az 1/2007. *Büntető jogegységi határozatban* kifejtett kritériumokra is figyelemmel a kábítószer-kereskedés lényegileg sorozatos adásvételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul és magában foglal minden olyan tevékenységet, mely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladókhoz, fogyasztókhoz, így a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzését, készletezését, a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását. A kereskedés tehát a legtöbb részfolyamatot lefedő forgalmazói magatartás, mely a szer megszerzésétől a fogyasztókhoz történő eljuttatásáig terjedő, egységesen elbírálandó magatartások láncolatából áll.
- [88] Ezzel szemben a következetes ítélkezési gyakorlat (1/2007. *Büntető jogegységi határozat*, 57/2007. *BK vélemény*) szerint kábítószer *hoz forgalomba*, aki a kábítószer több, esetleg meg nem határozható számú személy részére juttatja. A forgalomba hozatal lényege ugyanis a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása, mely megvalósulhat a kábítószer egy személy útján történő, egyszeri átadásával is annak érdekében, hogy a megszerző azt ne kizárólag elfogyassza, hanem másoknak átadja. A forgalomba hozatal befejezetté pedig akkor válik, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak. A forgalomba hozatal kereskedéstől történő elhatárolásának alapja az ismétlődés, illetve a (rendszeres) haszonszerzésre törekvés.
- [89] Mindezt helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, amikor a vádirati minősítéssel szemben Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak által elkövetett bűncselekményt is kábítószer-kereskedésnek minősítette. Terhelt1 I. r. vádlott esetében a többfajta, együttesen jelentős mennyiséget kitevő kábítószer több ingatlanban történt termesztéséből, készletezéséből és értékesítés céljából kisebb mennyiségek magánál tartásából megalapozottan vont le következtetést arra, hogy célja a kábítószer eladása révén a rendszeres haszonszerzés volt, és részéről már a kábítószer termesztésére is ilyen célból került sor (*BH 2020.165. számú esti döntés*). Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a lakóhelyén termesztett és különböző tárolókban tartott, a saját fogyasztás célján jelentősen túlmutató mennyiségű kábítószer birtoklásának ténye mellett az általa értékesített kábítószer okán, Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában pedig önmagában a rendszeres értékesítések tényéből, az ahhoz szükséges, mind a vevőkkel, mind a potenciális eladókkal történt egyeztetések megtörténtéből, a beszerzési források kereséséből, valamint az értékesítéseket elősegítő magatartásokból, a megvenni szándékozott kábítószer kipróbálásából, illetve mintaadásokból lehetett ilyen következtetésre jutni.
- [90] Mindezekkel ellentétben Terhelt4 IV. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság által a kereskedelemre – mint elkövetési magatartásra – levont következtetés nem volt megalapozott. Részéről a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó kábítószer Terhelt5 V. r. vádlotton keresztül történt értékesítése mellett az ugyanis nem volt megállapítható, hogy pontosan milyen mennyiséget próbált szerezni – Vi.r. vádlott VI. r. vádlottnak történő eladás végett – Terhelt2 II. r. vádlott számára, illetve milyen mennyiséget kívánt juttatni Terhelt5 V. r. vádlotton keresztül tanúlnak. E kábítószer-mennyiségeket Terhelt1 I. r. vádlottól szándékozta megszerezni, melyre azonban nem került sor, így azok a fogyasztókhoz nem jutottak el, a forgalomba ténylegesen nem kerültek be. A forgalomba hozatalnak nincs privilegizált esete, így Terhelt4 IV. r. vádlottnál a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó kábítószer 5./ tényállási pont szerinti forgalomba hozatala alapesetkénti elbírálást eredményezne, ugyanakkor a teljes cselekvősege az azt meghaladó mennyiségű kábítószer kapcsán elkövetett forgalomba hozatal kísérleteként nyert értékelést.

- [91] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt5 V. r., terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottak bűncselekményeit törvényesen, az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette, melynek során Terhelt5 V. r., valamint terhelt6 VII. r. vádlottak esetében a kábítószer birtoklása körében érvényesülő, a Btk. 178. § (6) bekezdésében szabályozott szubszidiaritás helyes értelmezésével járt el.
- [92] Terhelt2 II. r. vádlott különös visszaesői minőségének megállapítására ugyanakkor nem volt törvényes lehetőség, hiszen a korábbi büntetése kitöltésétől az újabb szándékos bűncselekmény elkövetéséig több mint három év telt el. Így esetében a visszaesés Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontjában foglalt feltételei nem álltak fenn.

VI.

- [94] A bűncselekmények minősítésének megváltoztatása egyúttal azt is eredményezte, hogy módosult a Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében alkalmazandó büntetési tételkeret és annak középértéke is. E vádlottakkal szemben immár két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható, melynek középértéke öt évi szabadságvesztés. A többi vádlott esetében az irányadó büntetési tételkeret és az ahhoz tartozó középérték helytállóan került rögzítésre.
- [95] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság a vádlottak esetében némileg hiányosan tárta fel. Ezért – figyelemmel a bűncselekmények minősítésének megváltoztatására is – szükséges volt azok teljes körű, ismételt áttekintése.
- [96] Terhelt1 I. r. vádlott terhére a társas elkövetés volt értékelhető. Enyhítő körülmény volt ezzel szemben, hogy az értékesítés céljából termesztett és tartott kábítószer nagyobb része nem jutott el a fogyasztókhoz, a büntetlen előélete, az egy kiskorú gyermek eltartása, hogy négy évet meghaladóan állt büntetőeljárás, illetve részben személyi szabadságot kizáró vagy korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt.
- [97] Terhelt2 II. r. vádlott terhére kellett értékelni, hogy visszaesőnek nem minősülő különös visszaeső és a társas elkövetést. Ezzel szemben enyhítő körülményként jelentkezett kábítószer függősége, egy kiskorú gyermekről való gondoskodása, hogy a bűncselekményt a legkevésbé addiktív, viszonylag enyhébb egészségkárosító hatással rendelkező kábítószer, marihuána vonatkozásában követte el, valamint ugyancsak az időmúlás és a kényszerintézkedés alkalmazásának ténye, a fentebb írtak szerint.
- [98] Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében súlyosító körülmény a társas elkövetés volt. Enyhítő körülményként nyert értékelést a vele szemben kábítószerrel visszaélés vétsége miatt korábban indított nyomozás megszüntetése miatt csekélyebb nyomatékka a büntetlen előélete, két kiskorú gyermekről való gondoskodása, hogy a kábítószer egy része nem került be a forgalomba, a marihuánára történő elkövetés, valamint az időmúlás és a kényszerintézkedés alkalmazása.
- [99] Terhelt4 IV. r. vádlott esetében súlyosító körülmény, hogy visszaesőnek nem minősülő különös bűnismétlő és a társas elkövetés. Javára enyhítő körülményként kellett figyelembe venni az egy kiskorú gyermekről való gondoskodását, a bűncselekmény kísérleti szakban maradását, a marihuánára történő elkövetést, valamint az időmúlás és a kényszerintézkedés tényét.
- [100] Terhelt5 V. r. vádlott esetében súlyosító körülményként a társas elkövetés merült fel, míg javára enyhítő körülményként kellett figyelembe venni büntetlen előéletét, egy kiskorú gyermekről való gondoskodását, az időmúlást, a marihuánára történő elkövetést és azt is,

hogy eredményes kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot kezelő más ellátásban, vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt.

- [101] Terhelt6 VII. r. vádlott esetében súlyosító körülmény nem merült fel, míg enyhítő körülményként nyert értékelést büntetlen előélete, a tettenérésre tekintettel kisebb nyomatékkal részbeni beismerő vallomása és a bűncselekmény kísérleti szakban maradása, önkéntes tevékenysége, hogy a kábítószer-kereskedelem büntettét marihuánára követte el, valamint az időmúlás és a kényszerintézkedés ténye.
- [102] Terhelt7 VIII. r. vádlott esetében – a tényállás személyi részének helyesbítésére tekintettel – súlyosító körülményt nem értékelt a másodfokú bíróság. Enyhítő körülmény volt ugyanakkor beismerő vallomása, a tettenérésre tekintettel kisebb nyomatékkal a bűncselekmény kísérleti szakban maradása, bűnsegédi közreműködése, a kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot kezelő más ellátásban, vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson való eredményes részvétele, hogy a kábítószer-kereskedelem büntettét marihuánára követte el, valamint az időmúlás és a kényszerintézkedés ténye.
- [103] A kábítószer-kereskedelem büntette konkrét tárgyi súlyának meghatározásakor figyelemmel kellett lenni arra is, hogy az érintett kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma Terhelt1 I. r. vádlott esetében mintegy 136 százaléka volt a minősítéshez szükséges értéknek, tehát a jelentős mennyiség alsó határának. Ennek kiemelt jelentőségét az adja, hogy a kábítószer-kereskedelem legsúlyosabban minősülő esetéhez rendelt büntetési tétel a tiszta hatóanyag-tartalom felső határától függetlenül irányadó valamennyi jelentős értékű kábítószerre elkövetett bűncselekményre.
- [104] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az alkalmazott joghátrányt valamennyi vádlott esetében eltúlozottnak találta. Ezért a kiszabott büntetést, illetve halmazati büntetést a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.
- [105] Terhelt1 I. r. vádlott esetében a szabadságvesztés-büntetést a Btk. 82. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja szerinti, Terhelt7 VIII. r. vádlott esetében a Btk. 82. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés c) pontja szerinti enyhítő rendelkezés alkalmazásával szabta ki.
- [106] Az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott esetében lehetőséget látott arra, hogy a kiszabott szabadságvesztést eggyel enyhébb fokozatban, börtönben hajtsák végre. Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozata a megváltoztatott minősítés következtében, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön.
- [107] Miután Terhelt2 II. r. vádlott nem visszaeső, a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [108] A Btk. 92. § (1) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztésbe be kell számítani az olyan bűnügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el.
- [109] Az elsőfokú bíróság részéről elmaradt a fenti jellemzőknek mindenben megfelelő személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedésben töltött idő beszámítása Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében. A másodfokú bíróság ennek teljes idejét a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján akként számította be, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

- [110] Terhelt7 VIII. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott járművezetéstől eltiltás tartamába az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől eltelt idő továbbmenő beszámítása a Btk. 56. § (2) bekezdésén alapult.
- [111] A joghátrány fentiek szerint történt meghatározása immár megfelel a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési céloknak. A másodfokú bíróság a büntetőjogi jogkövetkezményeket sérelmező fellebbezést, illetve a fellebbezések büntetőjogi következményeket sérelmező részét ennyiben találta megalapozottnak.

[112] **VII.**

- [113] Az elsőfokú bíróság helytelenül rendelkezett a Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VII. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő, illetőleg a Terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegéről.
- [114] Ennek oka az volt, hogy szakértő¹³ igazságügyi vegyészszakértő a 2021. október 4-én tartott tárgyaláson történt meghallgatása során a Terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottaknál, az általuk használt gépkocsiban, illetve Terhelt6 VII. r. otthonában megtalált kábítószerrek vizsgálata kapcsán nyilatkozott, a megjelenése folytán felmerült 12.700 forintos költség azonban mégsem e vádlottakat egyetemlegesen terhelő költséghez, hanem Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VII. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő összegbe került beszámításra. Ennek következtében Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VII. r. vádlottakat egyetemlegesen helyesen 17.780 forint bűnügyi költség, míg Terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottak egyetemlegesen helyesen 23.434 forint megfizetése terheli.
- [115] Az elsőfokú bíróság járulékos kérdések körében hozott további rendelkezései törvényesek voltak.
- [116] Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a 187. sorszám alatti védői beadványban foglaltak ellenére Terhelt1 I. r. vádlott korábbi lakcímét tüntette fel a határozat rendelkező részében.
- [117] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VII. r. és Terhelt7 VIII. r. vádlottakat érintően a Be. 606. § (1) bekezdésében írtak alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta azzal, hogy helyesbítette Terhelt1 I. r. vádlott lakcímét.

[118] **VIII.**

- [119] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában és a másodfokú nyilvános ülésen a titkos információgyűjtés eredményeképp beszerzett, Terhelt1 I. r. vádlottra vonatkozó hanganyag bizonyítás anyagává tételét és a cím⁴³. szám alatti ingatlannál tartott kutatás során készült folyamatos képfelvételek beszerzését indítványozta.
- [120] A védő e bizonyítási indítványait az elsőfokú bírósági eljárás alatt is megtette, azonban azok elutasításáról az elsőfokú bíróság helytállóan rendelkezett, az e körben kifejtett érveivel a másodfokú bíróság a fentebb írtak szerint mindenben egyetértett. Ilyen körülmények között a bizonyítási indítványok teljesítése – és azok céljából másodfokú tárgyalás kitűzése –

szükségtelennek bizonyult. Ezért a másodfokú bíróság a bizonyítási indítványok elutasításáról határozott.

P é c s, 2023. január 27.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Eördögh Dávid s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.212/2020/212. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.39/2022/17. számú ítélete folytán – az abban foglalt változtatásokkal – a 2023. évi január hó 27. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke